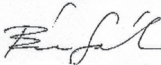

Az immár a nyolcadik évfolyamába lépett Afrika Tanulmányok 2014 első száma a hagyományoknak megfelelően változatos olvasmányélményt kínál. Nagyon is aktuális Csizmadia Sándor munkája, hiszen az utóbbi hónapokban éppen Közép-Afrika vette át a „soros válsággóc” szerepet az afrikai kontinensen. Magyar katonák is mennek ide az EU által koordinált (és finanszírozott) békefenntartás ellenőrzésére, fontos hát, hogy avatott szakértő igazítson el minket a csak távolból egyszerűnek tűnő kérdésben. Még mindig ebben az országban maradv Suha György elemzése drámai kérdést vet fel: Franciaország tényleg elvesztette Afrikát? Maga a szerző is elismeri, hogy éppen Közép-Afrikában a Françafrique politikája szinte mindig csődöt mondott, de a fő kérdésre is igyekszik megfelelni, igazi intellektuális csemegét kínálva az olvasónak. A következő aktualitásunk sajnálatos módon Dél-Szudán, amelynek a 2011-ben népszavazással elnyert függetlenedésekor számos cikket szenteltünk. Most a „Dél-Szudán visszatér a háborúhoz” szomorú címmel jelentkezünk, a cikk szerzője Daniel Large, fordítója Bánáti Áron. Az új állam létalapját kérdőjelezheti meg az, hogy az egykori harcostársak egymás ellen fordultak. Mint mindig, most is az ártatlan civilek viselik az elszabadult erőszak legnagyobb terheit. Borbély Emese cikke az utóbbi évtizedek gazdasági válságát értékelve a pénz- és tőkepiacok gyengeségeire hívja fel a figyelmet, de rámutat a lehetséges kilábalási módokra, például a mikrohitelre, a közösségi finanszírozás egyéb formáira, s más, fenntartható fejlődést eredményező megoldásokra is. Szokás szerint elvontságában is érdekfeszítő Biernaczky Szilárd munkája, amelyben a szerző nem kevesebbre vállalkozik, mint „a bennünket közelebről foglalkoztató szubszaharai „valódi” afrikai irodalom történeti vonatának” felvázolása. Arra a megállapításra jut, hogy René Maran regénye, nem csupán az ötvenes éveket előzi meg egy fél évszázaddal, hanem 15–20 évvel a négritude megszületését is. Ezután Észak-Nyugat Kamerun „törzsi királyságaiba” kalauzol el minket Turóczy Ildikó. A nők és a férfiak hagyományos családi szerepeiről, az ősi szellemvilágról, a nők és a férfiak titkos társaságairól tudhatunk meg rengeteget, ráadásul a szerző saját felvételei is sokat segítenek a megértésben. Mindenkinek jó olvasást, tartalmas időtöltést kívánunk!

The Hungarian Journal of African Studies (Afrika Tanulmányok) has already entered in its eighth year and this year's first issue traditionally offers a diverse reading for all. Sándor Csizmadia's study is truly relevant as recent months it was the Central African Republic which took over the role of the “current crisis zone” on the African continent. Hungarian soldiers are also going there to monitor peacekeeping – coordinated (and financed by) the European Union –, therefore, it is important that a senior expert briefs us in the topic which seems simple only from a distance. Still remaining in the Central African Republic, György Suha in his analysis raises a dramatic question: has France really lost Central Africa? The author himself also recognises that in Central Africa the policy of ‘Françafrique’ has almost always failed before but aims to answer the main question, offering a real intellectual delicacy to the reader. Our next actuality is unfortunately South Sudan, for which we have already devoted several articles when the country gained independence by a referendum in 2011. Now we report in with a sad title – the article's author is Daniel Large, the translator is Áron Bánáti. The new country's sole existence is in danger because the once brothers in arms turned against each other. As always, it is the innocent civilians who bare the severest consequences of unleashed violence. Emese Borbély's article draws attention on the weaknesses of monetary and capital markets by evaluating recent decades' economic crisis and at the same time points at the possible ways out such as micro financing, other means of community financing and solutions resulting in sustainable development. As usual, Szilárd Biernaczky's paper is interesting despite its abstraction as the author endeavours for no less than “sketching up the history of the ‘real’ sub-Saharan literature”. He concludes that René Maran's novel is not only preceding the 1950's with half a century but with 15-20 years the birth of négritude, too. Next, Ildiko Turóczy guides us to the ‘tribal kingdoms’ of North-Western Cameroon. We may learn a great deal about the traditional family roles of men and women, ancient spirituality and the secret societies of men and women, moreover the author's own pictures help us understand the topic too. We wish everyone a pleasant reading and a meaningful time!

Dr. Búr Gábor

főszerkesztő, editor-in-chief